

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás alapvető szabályai 2009.

1. Ki választhatja az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás szerinti adózást?

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény (továbbiakban: ekho-törvény) hatálya azokra a magánszemélyekre terjed ki, akik a foglalkozások besorolására vonatkozó (FEOR) számokkal jelölt következő foglalkozások keretében végzett tevékenységükkel szereznek adóköteles bevételt:[1]

- 2615 Könyv- és lapkiadó szerkesztője
- 2616 Újságíró
- 2617 Rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő
- 2619 Egyéb magasabb képzettséget igénylő kulturális foglalkozások
- 2621 Író (újságíró nélkül)
- 2622 Műfordító
- 2623 Képzőművész
- 2624 Iparművész
- 2625 Zeneszerző
- 2626 Rendező
- 2627 Operatőr, fotóművész
- 2629 Egyéb alkotóművész foglalkozások (díszlettervező, jelmeztervező, dramaturg)
- 2631 Színész, előadóművész, bábművész
- 2632 Zenész, énekes
- 2633 Koreográfus, táncművész
- 3714 Rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő munkatárs
- 3715 Könyv- és lapkiadó-szerkesztő munkatárs
- 3721 Segédszínész
- 3722 Segédrendező
- 3723 Népzeneész
- 3725 Cirkuszművész
- 3729 Egyéb művészeti foglalkozások
- 5311 A fodrász, borbély FEOR számból a színházi fodrász [2]
- 5312 A kozmetikus FEOR számból a színházi kikészítő [2]
- 5341 Fényképész, fotó- és mozgófilmlaboráns
- 5342 Világosító és egyéb filmgyártási foglalkozású
- 5343 Díszletező, díszítő
- 5349 Egyéb kulturális, sport-, szórakoztatási szolgáltatási foglalkozások, feltéve, hogy azok a mű elkészítésének folyamatában alkotó jelleggel, attól elválaszthatatlan módon vesznek részt. Ilyen foglalkozás különösen a fotóriporter, a korrektor, a designer, képszerkesztő, művészeti vezető, a hangmérnök, továbbá a népi iparművész igazolvánnyal rendelkező magánszemély az igazolványban feltüntetett tevékenysége tekintetében azzal, hogy 2009. március 1-jétől ide tartozik a színházi öltöztető [2]
- 7321 A szabó, varrónő, modellkészítő FEOR számból a színházi jelmezkészítő [2]
- 7323 A kalapos, sapkakészítő FEOR számból a színházi fejdíszkészítő [2]

A felsorolt foglalkozások körében 2008. évtől jogosult az ekho választására az EGT-állam polgára is, ha a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet alapján nem tartozik a magyar társadalombiztosítási jogszabályok hatálya alá, de biztosított személy valamely EGT-államban és rendelkezik az illetékes hatóság erre vonatkozó igazolásával.[3]

Ha a felsorolt foglalkozásúak körébe tartozó magánszemély a közterhek megfizetésére az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (a továbbiakban: ekho) szerinti adózást választja, a vele munkaviszonyra, vállalkozási tevékenységre, megbízásra irányuló szerződéses kapcsolatban álló kifizető (munkáltató) is kötelezetté válik az ekho alkalmazására. Kivétel ez alól, ha a magánszemély a vállalkozási vagy eseti megbízási szerződés alapján végzett tevékenysége alapján őt megillető bevétel kifizetése előtt az ekho választása mellett nyilatkozik arról is, hogy a kifizetőt és az őt terhelő ekho megállapítását, bevallását és megfizetését átvállalja a kifizetőtől. Nem terheli a kifizetőt ekho az EGT-államban biztosított személynek juttatott ekhos bevétel tekintetében sem.

2. Melyek az ekho választásának feltételei?[4]

A felsorolt foglalkozású magánszemélyek akkor választhatják az ekhot, ha a következő feltételeknek megfelelnek.

2/1. Az ekhot választani szándékozó magánszemélynek rendelkeznie kell olyan jövedelemmel, amely után az általános szabályok szerint fizeti meg a közterheket (az EGT-államban biztosított személy a személyi jövedelemadót). Ilyen jövedelem lehet akár

- munkaviszonyból származó,
- egyéni vállalkozóként vállalkozói kivét,
- társas vállalkozás tagjaként személyes közreműködés ellenértéke,
- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: szja-törvény) szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyként vállalkozási, megbízási szerződés alapján kapott ellenérték,

amely nem csak a felsorolás szerinti foglalkozásoknak megfelelő tevékenységből származhat, hanem bármely tevékenységgel megszerezhető, ha annak adóját és járulékait a szja-törvény, illetőleg a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerint fizeti meg a magánszemély, illetőleg a kifizető.

A nyugdíjasokra ez a feltétel nem vonatkozik. A törvény szerint nyugdíjasnak az minősül, aki a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte és saját vagy özvegyi jogon részesül a nyugellátásban, feltéve, hogy az adóévben legalább 183 napig nyugdíjas.

2/2. Az ekho csak meghatározott nagyságú bevételre alkalmazható. Ha a magánszemély az adóévben legalább az éves minimálbért [5] elérő nagyságú általános szabályok szerinti közterheket viselő jövedelmet szerez, akkor 25 millió forint bevételre alkalmazható az ekho. Ha a magánszemély általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, a bevételi összeghatáron az általános forgalmi adóval csökkentett bevétel értendő. Amennyiben az általános szabályok szerint adózó jövedelem az éves minimálbért nem éri el, a bevételi összeghatár az évi 25 millió forintnak olyan hányada, amilyen arányt az általános

szabályok szerinti közterheket viselő jövedelem az éves minimálbérhez viszonyítva képvisel. A nyugdíjas esetében az összeghatár évi 25 millió forint.

2/3. Az általános feltételek szerint fizetett közterhek mellett szerzett jövedelem megléte esetén az ekho választása szempontjából azon bevételek vehetők figyelembe, amelyek valamely, a törvényben felsorolt foglalkozás körébe tartozó tevékenysége alapján illetik meg a magánszemélyt. Az adott tevékenységre létrejött jogviszony lehet akár

- munkaviszony azzal a feltétellel, hogy a munkaviszonyában a magánszemély a foglalkozásán kívül eső más tevékenységet nem folytat, és a munkáltató a tevékenység adott havi ellenértékéért fizetett összegnek – főszabályként – a hónap első napján érvényes minimálbért meghaladó részére veszi figyelembe a munkavállalói ekhos nyilatkozatot,
- társas vállalkozásban tagként történő személyes közreműködés szintén azzal a feltétellel, hogy a magánszemély személyes közreműködése kizárólag a foglalkozása szerinti tevékenységre irányul;
- vállalkozási szerződés, megbízási szerződés alapján létrejött jogviszony, ha azt kizárólag a magánszemély foglalkozása szerinti tevékenységre kötötték.

2/4. Az ekho csak akkor alkalmazható, ha az adott szerződés szerinti tevékenysége alapján a magánszemély a felsorolásban szereplő foglalkozásának minősül és az adott szerződés alapján kizárólag e tevékenysége ellenében szerez bevételeket.

2/5. Az ekho pénzben, mégpedig a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszközében kifizetett (folyósított) bevételre alkalmazható, azaz pl. devizában (valutában), értékpapírban, vagy természetben megszerzett vagyoni értékre nem.[6]

2/6. Az ekho alkalmazása nem kötelező, az arra jogosult magánszemély azt a vele szerződéses viszonyban álló kifizetőnek írásban megtett nyilatkozatával választhatja. Tehát az is feltétel, hogy a bevétel kifizetőtől származzon, mert pl., ha a megrendelő kifizetőnek nem minősülő magánszemély, vagy éppen külföldi személy, az ekho nem alkalmazható.

2/7. Az ekhot választhatja olyan magánszemély is, aki az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: eva-törvény) hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó, vagy az említett törvény hatálya alá tartozó társas vállalkozás tagja (tulajdonosa), azonban az ekho alkalmazásának rá vonatkozó (bevételi) összeghatárát csökkenteni kell azzal a bevétellel, amelyet az adóévben az egyszerűsített vállalkozói adó (a továbbiakban: eva) alapjába tartozó bevételként kell figyelembe vennie. További előírás, hogy az ekho szerinti adózás nem alkalmazható az eva-törvény hatálya alá tartozó egyéni vállalkozót vállalkozói szerződés alapján megillető olyan bevételre, amelyet az eva alapjába tartozó bevételként kell figyelembe vennie, ami azt jelenti, hogy ha az eva alany egyéni vállalkozó számlát ad, akkor a számla szerinti bevételre az ekho nem alkalmazható. Emellett az eva alapjába számító bevétel – származzék az akár olyan tevékenységből is, amelyre az ekho nem is lenne választható – az ekho alkalmazásának összeghatárát csökkenti.

2/8. Az eva szerint adózó társas vállalkozás tagja esetében az ekho bevételi összeghatárát szintén csökkenteni kell azzal az összeggel, amely az eva-törvény hatálya alá tartozó társas vállalkozás bevételéből a társas vállalkozás ekhot választó tagjára (tulajdonosára) a társasági szerződésben az adózott eredményből való részesedésére előírt mérték szerinti arányban jut függetlenül attól, hogy a részesedését ténylegesen felveszi-e. Ha ilyen arányszámot a társasági szerződés nem tartalmaz, a jegyzett tőkének a tagra jutó

részesedési arányát kell figyelembe venni. Például, ha a tag személyes közreműködése ellenértékéért a társas vállalkozástól az adóévben az éves minimálbér 30 százalékát szerezné meg az általános szabályok szerint adózó bevételként, ezzel 7,5 millió forint (általános forgalmi adó nélküli) bevétel után szerezné meg az ekho választásának jogát. Ha ez a magánszemély a társasági szerződés szerint az eva-törvény hatálya alá tartozó társas vállalkozás adózott eredményének 50 százalékára jogosult, és a cég adóévi bevétele 6 millió Ft, akkor ennek fele, azaz 3 millió Ft vonandó le a 7,5 millió Ft-ból, azaz a magánszemély az adóévben 4,5 millió forint bevételére választhatja az ekhot.

2/9. Abban az esetben, ha a magánszemély munkaviszony keretében folytat ekho választására jogosító tevékenységet, akkor a munkáltató az adott hónap első napján érvényes minimálbért meghaladó részére veheti csak figyelembe a munkavállalója ekhos nyilatkozatát. Ezen előírás nem vonatkozik a nyugdíjasokra, továbbá arra a magánszemélyre sem, aki a munkáltatóval fennálló más jogviszonyában az adott hónap első napján érvényes minimálbér közteherviselési kötelezettségének az általános szabályoknak megfelelően eleget tesz. Nem kell ezt az előírást alkalmazni akkor sem, ha a magánszemély hitelt érdemlően igazolja, hogy az adott hónapban legalább a havi minimálbérnek megfelelő (más munkáltatóval kötött munkaviszonyból, vállalkozási vagy megbízási jogviszonyból származó, illetve vállalkozói kivét vagy személyes közreműködés címén) olyan jövedelmet szerzett, amely után a közteherviselési kötelezettség teljesítése az általános szabályok szerint történik.[7]

3. Az ekho alapja, mértéke, az ekhoval megfizetett közterhek [8]

Az ekho alapja a kizárólag a foglalkozáslistában szereplő foglalkozásoknak megfelelő tevékenység bevétele, csökkentve – ha a magánszemély általános forgalmi adó fizetésére kötelezett – az általános forgalmi adóval.

A magánszemélynek az ekhoalap összegéből általános esetben 15 százalék ekhot kell fizetnie. Amennyiben nyugdíjas (ebben az esetben nem feltétel a legalább 183 nap nyugdíjasként eltöltött idő), vagy az adóévben a nyugdíjjárulékot (magánnyugdíjpénztári tagdíjat) a Tbj. előírása szerint a járulékfizetés felső határáig már megfizette, a fizetendő ekho mértéke 11,1 százalék. A magánszemély nyilatkozhat a kifizetőnek arról, hogy az adóévben a nyugdíjjárulékot (magánnyugdíjpénztári tagdíjat) a járulékfizetés felső határáig már megfizette. A kifizetőnek az éves járulékfizetési felső határ mellett a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony időtartamát is figyelembe kell vennie. Szintén 11,1 százalék az ekho mértéke az ekhoalap azon része után, amely meghaladja az adott jogviszonyban a Tbj. szerint biztosítási kötelezettség időtartamaként figyelembe vehető napoknak és a kifizetés napján érvényes járulékfizetési felső határ napi összegének a szorzatát. Ha az adott kifizetéssel a magánszemély a járulékfizetés felső határát átlépi, a nyilatkozatban a magánszemély megjelölheti az ekho alapnak a járulékfizetés felső határa eléréséhez szükséges részét, ebben az esetben az ekhoalap fennmaradó részére alkalmazható a 11,1 százalékos ekho mérték.

Az általános szabálytól eltérően az EGT-államban biztosított személynek juttatott ekho alapul szolgáló bevételt 9,5 százalék ekho terheli, amelyet a kifizetőnek kell megállapítania és levonnia.

A kifizetőt – főszabályként - az ekhoalap összege után 20 százalék ekho terheli és emellett ráhárul a magánszemély által fizetendő ekho levonásának, befizetésének és bevallásának kötelezettsége is. Nincs a kifizetőnek ilyen kötelezettsége akkor, ha azt az

ekhot választó magánszemély átvállalja tőle, vagy ha az ekho alapjául szolgáló bevételt EGT-államban biztosított személy részére juttatja.

Az ekho a személyi jövedelemadót és a Tbj. szerinti járulékokat váltja ki, míg a tételes egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségre az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: eho-törvény) általános előírásait kell alkalmazni. A kifizetőt és a magánszemélyt az ekho alapját képező bevétellel összefüggésben az ekhon, a kifizetőt az ekhon és az esetleg fizetendő tételes egészségügyi hozzájáruláson, valamint az ekho-törvényben szabályozott kötelezettségek megsértésével összefüggő, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerint kiszabható mulasztási bírságon túlmenően egyéb adóval és más közteherrel összefüggő fizetési kötelezettség nem terheli.

4. Nyilatkozat az ekho választásáról [9]

Ha az ekho választására jogosult magánszemély foglalkozását munkaviszonyban, vagy tartós megbízási jogviszonyban folytatja, az ekho választására, illetőleg mértékére (amennyiben az 11,1 százalék) vonatkozó nyilatkozatát az adóévben bármikor megteheti. A kifizetőnek a nyilatkozatot a még nem számfejtett összegre kell figyelembe vennie. A kifizető az adóévben mindaddig a nyilatkozat szerint vonja az ekhot, amíg a magánszemély vissza nem vonja azt.

A magánszemélynek a számfejtést megelőzően az adóévben esedékes további kifizetésekre vissza kell vonnia az ekho választására tett nyilatkozatát, ha az esedékes bevételére (vagy annak egy részére) a bevétel nagysága alapján a továbbiakban az ekho már nem alkalmazható az adóévben.

Ha a magánszemély a tevékenységét vállalkozási szerződés vagy eseti megbízási szerződés alapján végzi, az ekho választásáról az őt megillető bevétel kifizetése előtt kell nyilatkoznia.

A törvény általános érvennyel mondja ki, hogy nem tehet az adóévben az ekho választására vonatkozó nyilatkozatot a magánszemély azt követően, hogy a 25 millió forint bevételi határt már elérte.

A kifizető a magánszemély nyilatkozata ellenére, vagy annak visszavonása hiányában sem alkalmazhatja a továbbiakban az ekhot, ha a magánszemély tőle származó olyan bevétele, amely után ekhot fizetett, az adóévben a 25 millió forintot meghaladja.

5. Az ekho jogosulatlan választásának következményei [10]

Amennyiben a kifizetőnek tett nyilatkozata alapján a magánszemély valamely bevétele után ekho fizetése történt, de az ekho választására bármely ok miatt nem volt jogosult, e bevétel ekho alapnak tekintett részét a személyi jövedelemadó kötelezettség megállapításánál – a kifizetővel fennálló jogviszony szerinti jogcímen – figyelembe kell venni. Ekkor a bevétel ekho alapnak tekintett részének 9,5 százalékát a kifizető által levont személyi jövedelemadó-előlegnek kell tekinteni. További kötelezettség, hogy a magánszemély e bevétele ekho alapnak tekintett része után 9 százalék ekho különadót köteles adóbevallásában feltüntetni és a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni. Abban az esetben, ha a jogosulatlan választás oka az, hogy a magánszemély ekho alapot képező bevétele az adóévben a 25 millió forintot meghaladta és/vagy az adott bevételre az ekho választására vonatkozó nyilatkozatát a tevékenységére tekintettel nem tehette volna meg, a jogosulatlan ekho alap után nem 9, hanem 18 százalék különadót kell fizetnie,

beszámítva ilyen esetben is a jogosulatlan ekho alapot képező bevételt – a szerzés jogcíme szerint – a magánszemély személyi jövedelemadó kötelezettségébe.
A különadóként megfizetett összeggel a magánszemély további ellátási jogosultságot nem szerez.

6. A magánszemélyt terhelő ekho mértékének helyesbítése

Ha a magánszemély az ekho 11,1 százalékos mértékére vonatkozó nyilatkozattételi lehetőségével – annak feltételei fennállta ellenére – nem élt, illetőleg nyugdíjjárulék (magánnyugdíjpénztári tagdíj) fizetésére a Tbj. rendelkezései szerint nem volt kötelezett, a többletként megfizetett összeget a Tbj.-nek és az Art.-nak a nyugdíjjárulék (magánnyugdíjpénztári tagdíj) különbözet visszaigénylésére vonatkozó szabályainak alkalmazásával igényelheti vissza.

7. Az ekhoval összefüggő kifizetői feladatok

A kifizető - főszabályként - a magánszemélyt terhelő ekhot levonással állapítja meg, ideértve azt az esetet is, ha a kifizetést számla alapján – akár egyéni vállalkozónak, akár más magánszemélynek – teljesíti. Az ekho alapjaként figyelembe vett kifizetésről, a levont és megfizetett ekhoról a kifizetéssel egyidejűleg igazolást ad a magánszemély részére.

A kifizetőt terhelő – megállapított és a magánszemélytől levont – ekhot a kifizető az Art. rendelkezései szerint vallja be és fizeti meg.[11]

Ha a magánszemély a kifizetőnek adott nyilatkozata szerint átvállalja a kifizetőt terhelő ekhot, akkor a kifizető az adóévet követő január 31-ig a magánszemély adóazonosító jelének feltüntetésével adatot szolgáltat az adóhatósághoz a magánszemély részére az adóévben juttatott ekhoalapot képező bevételek összegéről.

8. Az ekhot fizető magánszemélyre vonatkozó különös szabályok

Ha a magánszemély az ekho választására adott nyilatkozatában átvállalja a kifizetőtől az őt és a kifizetőt terhelő ekho megállapítását, bevallását és megfizetését, akkor az általa megállapított ekhot negyedévente, a negyedévet követő hó 12. napjáig fizeti meg. A megállapított ekho alapját és a fizetendő ekho összegét – a kifizetőtől átvállalt és a magánszemélyt terhelő összegek szerint külön – negyedéves bontásban a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként az éves személyi jövedelemadó bevallásában vallja be.

Az ekhot választó magánszemélynek önadózóként az adóévről adóhatósági közreműködés nélkül elkészített személyi jövedelemadó bevallást kell benyújtania, amelyben fel kell tüntetnie a jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevételét és az abból levont ekho összegét. Ez azért szükséges, mert a jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevétel egészét a szja-törvény szerinti éves összes jövedelem meghatározásánál be kell számítani. E rendelkezés alapján tehát az ekhoalapot is figyelembe kell venni az egyébként bérjövedelemmel is rendelkező magánszemély esetében az adójóváírásra jogosító jövedelemhatárnál, illetve a jövedelemkorláthoz kötötten érvényesíthető személyi jövedelemadó kedvezmények érvényesítésénél.

Egyébként a magánszemély által jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevételt a szja-törvény szerint adóköteles jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, illetőleg az nem minősül vállalkozói bevételnek.

A magánszemélynek a szja-törvény rendelkezéseiben előírt nyilvántartásait úgy kell vezetnie, hogy azok alkalmasak legyenek az ekhoval összefüggő kötelezettségek és jogosultságok alátámasztására, különös tekintettel az ekho választásával kapcsolatos nyilatkozat(ok) jogszerű megtételéhez szükséges adatok megállapítására. Az ekhot is alkalmazó egyéni vállalkozók költségelszámolását érinti az az előírás, miszerint az említett egyéni vállalkozó a szja-törvény költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseit azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy az adóévben felmerült vállalkozói költségeit (az értékcsökkenési leírást is ideértve) olyan arányban számolja el, amilyen arányt a vállalkozói bevétele és a jogszerűen figyelembe vett ekhoalap adóévi együttes összegében a vállalkozói bevétel képvisel.

9. Az ekhot fizető magánszemélyt megillető társadalombiztosítási ellátások

A befizetett ekho alapján a magánszemély (az EGT-államban biztosított személy kivételével) egészségügyi szolgáltatásra, baleseti egészségügyi szolgáltatásra, baleseti járadékokra és nyugdíjbiztosítási ellátásra jogosult. A felsorolásból látható, hogy a magánszemély az ekho megfizetésével az egészségbiztosítás pénzügyi ellátásaira (táppénzre) nem szerez jogosultságot. Nyugdíj szolgáltatás esetén az ellátási alap számításánál keresetként, jövedelemként azon ekhoalap 61 százalékát kell figyelembe venni, amely után a magánszemélyt terhelő ekho mértéke 15 százalék volt.[12]

10. Egyéb tudnivalók

A magánszemélyt terhelő ekhoból az ekhoalap [13]

- 9,5 százaléka személyi jövedelemadónak,
- 3,9 százaléka – kivéve, ha a magánszemély nyugdíjas, vagy az adóévben a nyugdíjjárulékot a járulékfizetés felső határáig megfizette – nyugdíjjáruléknak; magánnyugdíjpénztár-tag magánszemély esetében az ekhoalap 0,1 százaléka nyugdíjjáruléknak, az ekhoalap 3,8 százaléka magánnyugdíjpénztári tagdíjnak
- 1,6 százaléka természetbeni egészségbiztosítási járuléknak minősül.

A kifizetőt terhelő ekhoból az ekhoalap [14]

- 3,3 százaléka egészségbiztosítási járuléknak
- 16,7 százaléka nyugdíjbiztosítási járuléknak minősül.

Az ekhot fizető magánszemély biztosítási jogviszonyára és e jogviszonyával összefüggő nyilvántartási, adatszolgáltatási, a járulék- és egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség teljesítésére, valamint jogosultságaira az ekho-törvényben meghatározott eltéréssel a Tbj. [15] és az eho-törvény [16] rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. Ez többek között azt is jelenti, hogy az ekho fizetése nem mentesíti a foglalkoztatót a biztosítási jogviszonnyal összefüggő nyilvántartások vezetése, és az adatszolgáltatás teljesítése alól. Nem kell alkalmazni ezt az előírást az ekho szerint adózó EGT-államban biztosított személy esetében.

[1] Ekho-törvény 3. § (3) bekezdés.

[2] Erre a FEOR számra az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 45. § (1) bekezdése és 49. §-a alapján csak 2009. március 1-je után választható az ekho.

[3] EGT-államban biztosított személy.

[4] Ekho-törvény 3. §.

- [5] Az éves minimálbért az év első napján érvényes minimálbér alapulvételével kell kiszámítani.
- [6] Ekho-törvény 3. § (2) bekezdés.
- [7] Ekho-törvény 3. § (7) bekezdés.
- [8] Ekho-törvény 4. §.
- [9] Ekho-törvény 5. §.
- [10] Ekho-törvény 6. §.
- [11] A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22. § (1) bekezdés g) pontja.
- [12] Ekho-törvény 10. §.
- [13] Ekho-törvény 9. § (1) bekezdés.
- [14] Ekho-törvény 9. § (2) bekezdés.
- [14] A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény.
- [15] Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény.